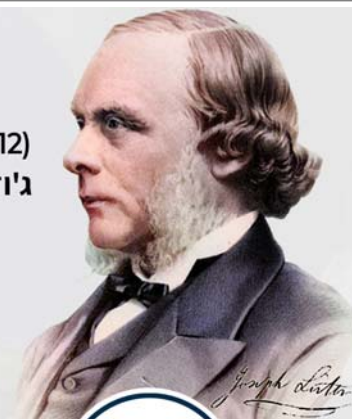

Joseph Lister (5 April 1827 - 10 February 1912)
ג'וזף ליסטר (5 אפריל, 1827 - 10 פברואר, 1912)

אפיק ושות'
Afik & Co. Attorneys & Notary

אפיק ושות' עורכי דין ונוטריון
AFIK & CO. ATTORNEYS & NOTARY

גיליון 328: 10 פברואר, 2021
Issue 328: February 10, 2021

הגיליון המקצועי הדו שבועי של אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון

The Bi-Weekly Professional Magazine of Afik & Co, Attorneys and Notary

החשמונאים 103, ת.ד. 20144 תל אביב-יפו 6120101, טלפון 03-609.3.609, פקס 03-609.5.609
103 Ha'Hashmonaim St., POB 20144, Tel Aviv 6120101, Israel, Telephone: +972-3-609.3.609

אפיק ושות' מציינת את יום פטירתו של הרופא המנתח הבריטי הברון ג'וזף ליסטר (5 אפריל, 1827 - 10 פברואר, 1912), אבי שיטת החיטוי והניתוח המודרני הסטרילי.

Afik & Co. marks the date of demise of British surgeon Baron Joseph Lister (5 April 1827 - 10 February 1912), father of sterilization and antiseptic surgery.

1. זכויות יוצרים בעת היציאה מהמגירה / עו"ד עדי מרכוס

Copyrights coming out of the drawer / Adi Marcus, Adv.

מאמר בנושא ההגנה על זכויות יוצרים והדרך להגן עליהן, לפחות באופן חלקי, באמצעות הפקדה או אישור נוטריוני. המאמר נכתב על ידי עו"ד עדי מרכוס, ממשרד אפיק ושות'. את המאמר בשפה העברית ניתן למצוא בקישור:

<http://he.afiklaw.com/articles/a328>

Article on copyright protection and the way to protect it, at least in part, by deposit or notarization. The article was written by Adv. Adi Marcus of Afik & Co. The article in English may be found at the link: <https://www.afiklaw.com/articles/a328>

2. עדכוני תאגידים, הגבלים עסקיים וניירות ערך

Corporate, Antitrust and Securities Law Update

א. מנגנון מעטפות הוא המנגנון המתאים למקרים של הפרדות מרצון של בעלי מניות שלא עקב קיפוח

מחוזי נצרת: כאשר אין קיפוח המיעוט או יחסי כוחות בלתי שווים בין הצדדים, הדרך המועדפת לביצוע התמחרות היא באמצעות מנגנון המעטפות. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/11957>

The envelopes method is the preferable mechanism when shareholders are separating willingly and neither party was oppressed. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/11958>

ב. הרישום הקובע לעניין בעלי המניות בחברה הינו הרישום בחברה עצמה ולא הרישום ברשם החברות מרכז-לוד: באחריות החברה לבצע רישום של בעלי המניות בספריה כנגד קבלת השקעה, וככול שאין ביכולתה לעשות כן, מן הראוי שיוחזר סכום ההשקעה למשקיע. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/11959>

The determining registry of a company's shareholders is the one hold at the company and not that at the Corporate Registrar. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/11960>

3. עדכוני משפט מסחרי

Commercial Law Updates

א. בחירת זוכה במכרז על סמך קריטריונים שלא פורסמו מראש פוגעת בעקרון השוויון ומהווה חריגה מסמכות מינהלי ב"ש: בהליך מכרז בו מוגשות שתי הצעות כשרות, יש להכריז על ההצעה הזולה ביותר כזוכה. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/11961>

Choosing a winner of a tender based on criteria that were not part of the tender is overstepping authority and violates the principle of equality between bidders. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/11962>

ב. פרסום בפייסבוק של הטבה לקהל מסוים אינה מהווה הפליה העליון: גם אם קיימת הפליה במוצרים או שירותים רק אדם שנפגע ממנה בפועל או ארגון הפועל למניעת הפליה כזו יכול לתבוע בגינה. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/11963>

Advertising on Facebook of a benefit to a particular audience does not constitute discrimination. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/11964>

ג. בית משפט ישראלי לא יכבד צו גילוי מסמכים של בית משפט זר אלא אם היה תקף לפי הדין הישראלי העליון: בית משפט ישראלי יפעל לסיוע לבית משפט זר אבל יפעיל שיקול דעת ויבחן את הזכויות לפי הדין הישראלי; בעת מתן צו גילוי יש לבחון גם אם זכויות צדדים שלישיים נפגעות. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/11965>

An Israeli Court will not honor a foreign Court disclosure order unless under Israeli law such order could have been granted. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/11966>

4. עדכוני מקרקעין

Real Estate Law Updates

הסכם החוזר על הסכם קודם ויכול לעמוד עצמאית עשוי להיחשב כמחליף את ההסכם המקורי ולא כתוספת מחוזית ת"א: בחינה האם הסכם מאוחר מהווה תוספת להסכם קודם או הסכם המחליף אותו תהיה לפי היקף השינוי, התנהלות הצדדים לאחר החתימה, נוסח ההסכם והאם ההסכם החדש יכול לעמוד באופן עצמאי. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/11967>

A contract that repeats a previous contract and may stand by itself may be deemed replacing the previous contract and not an addendum. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/11968>

אפיק משפטי הוא המגזין המקצועי של משרד אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון, המופץ אחת לשבועיים לקהל של אלפי אנשים ברחבי העולם וכולל מידע מקצועי תמציתי בנושאים משפטיים-עסקיים המעניינים את הקהילה העסקית והינם בתחומים בהם עוסק המשרד. להסרה או הצטרפות יש לשלוח מייל לכתובת newsletter@afiklaw.com ובכותרת לכתוב "אנא הסירו/צרפו אותי לרשימת התפוצה". מגזין זה כפוף לזכויות יוצרים אך ניתן להעבירו לכל אדם ובלבד שיועבר בשלמות וללא כל שינוי. אין באמור במגזין ייעוץ משפטי ובכל נושא מומלץ לפנות לעורך דין על מנת שהעובדות תיבחנה היטב בטרם תתקבל החלטה כלשהי.
למאגר פרסומים קודמים: <http://www.afiklaw.com>

Afik News is the bi-weekly legal and business Israel news bulletin published by Afik & Co. (www.afiklaw.com). Afik News is sent every second week to an audience of thousands of subscribers worldwide and includes concise professional data on legal and business Israeli related issues of interest to the business community in areas in which the Afik & Co. firm advises. For removal (or joining) the mailing list please send an email to newsletter@afiklaw.com with the title "Please remove from mailing list" or "Please add me to the mailing list." The Afik News bulletin is copyrighted but may be freely transferred provided it is sent as a whole and without any changes. Nothing contained in the Afik News may be treated as a legal advice. Please contact an attorney for a specific advice with any legal issue you may have.

For previous Afik News publication see <http://www.afiklaw.com>

Copyrights coming out of the drawer / Adi Marcus, Adv.

מאמר בנושא ההגנה על זכויות יוצרים והדרך להגן עליהן, לפחות באופן חלקי, באמצעות הפקדה או אישור נוטריוני. המאמר נכתב על ידי עו"ד עדי מרכוס, ממשרד אפיק ושות', עורכי דין ונוטריונים (www.afiklaw.com). עו"ד עדי מרכוס. הינה עורכת דין במשרד אפיק ושות', המתמקדת במשפט מסחרי ודיני חברות, זכויות יוצרים, דיני תקשורת ואומנים ועסקאות בינלאומיות. עו"ד מרכוס הינה בוגרת הפקולטה למשפטים ובעלת תואר שני בתקשורת באוניברסיטת תל אביב ותואר שני במנהל עסקים בינלאומי מאוניברסיטת בר אילן. היא התמחתה במשרד המשפטי אצל המשנה ליועץ המשפטי לממשלה בתחום הדין האזרחי וזכויות היוצרים, לאחר מכן עבדה כ-18 חודש במשרד שלמה כהן בתחום הקניין הרוחני, כ-11 שנה במחלקה המשפטית בגוף התקשורת "רשת נגה בע"מ" (ערוץ 2 של הטלוויזיה), כאשר תפקידה האחרון בטרם מיזוג החברה עם ערוץ 10, כראש תחום במחלקה המשפטית ולאחר כן, טרם הצטרפותה למשרד, כיועצת המשפטית הפנימית של קנלר ייצוג אמנים, בכל נושא היעוץ המשפט של אמנים ואנשי תרבות, בין בישראל ובין במישור הבינלאומי. את המאמר ניתן למצוא בקישור: <http://he.afiklaw.com/articles/a328>

Article on copyright protection and the way to protect it, at least in part, by deposit or notarization. The article was written by Adv. Adi Marcus of Afik & Co., Attorneys and Notaries (www.afiklaw.com). Adi Marcus, Adv. is an attorney in the office of Afik & Co. who focuses primarily on commercial and corporate law, copyrights, media law and international transactions. Advocate Marcus holds a major in law, an M.A in communication from Tel Aviv University and an international MBA from Bar Ilan University. She completed her internship at the Ministry of justice under the Deputy Attorney General focusing civil law and copyright law, then worked for about 18 months in the office of Shlomo Cohen in the field of intellectual property, about 11 years in the legal department of the communications network "Noga Network" (Channel 2 of TV), with her last position before the company merged with Channel 10, was head of department in the legal department and then, before joining the firm, as Kneller Artists Representation's internal legal advisor, representing in all matters of legal advice to artists and cultural figures, both in Israel and internationally. The article in English may be found at the link: <http://www.afiklaw.com/articles/a328>

Corporate, Antitrust and Securities Law Updates

א. מנגנון מעטפות הוא המנגנון המתאים למקרים של הפרדות מרצון של בעלי מניות שלא עקב קיפוח

The envelopes method is the preferable mechanism when shareholders are separating willingly and neither party was oppressed

ת"א 47468-03-20 אורדית בע"מ ואח' נ' סלע עבודות איטום שפוך וצבע בע"מ ואח', 17.01.2021, בית המשפט המחוזי בנצרת, כב' השופט ערפאת טאהא

שני בעלי מניות המחזיקים בחלקים שווים בחברה הגיעו לסכסוך ולאובדן אמון כללי אשר מחייב הפרדת כוחות בין הצדדים. בצדדים הסכימו להיפרד אולם לא הצליחו להגיע להסכמה לגבי מנגנון ההיפרדות.

בית המשפט קבע, כי על הצדדים לבצע הפרדות באמצעות התמחרות בשיטת המעטפות. כאשר חברה מתנהלת כשותפות והשותפים מגיעים למצב של אובדן אמון מלא אשר לא מאפשר את המשך פעילותה של החברה, ולאחד הצדדים אין יתרון כלשהו ברכישת החברה על פני האחר, נהוג לבצע הפרדת כוחות על ידי התמחרות בין הצדדים ורכישת מניות האחד בידי האחר. קיימות שלוש שיטות נפוצות לביצוע ההתמחרות כאמור. השיטה הראשונה, המכונה שיטת הבמבי (buy me buy you) מאפשרת לצד המבקש היפרדות לנקוב בהצעת מחיר והניצע יכול לקבל את ההצעה או לרכוש את מניות המציע באותו מחיר. השיטה השנייה, המכונה Texas shoot out או שיטת המעטפות, דורשת משני הצדדים להגיש הצעות, אשר נפתחות באופן סימולטני ומחייבות את בעל ההצעה הגבוהה יותר לממש את הצעתו ולרכוש את מניות הצד שכנגד. השיטה השלישית הינה ביצוע ההתמחרות באמצעות הערכת שווי אובייקטיבית יותר. שיטת הבמבי מתאימה למקרים בהם יש צד מקפח וצד מקופח ומאפשרת לצד המקופח למעשה לטובב את הגלגל על הצד המקפח ולרכוש את מניותיו. בדומה, גם שיטת הערכת השווי האובייקטיבית מתאימה יותר למקרים של רכישה כפויה בהם אחד הצדדים מחויב לרכוש את מניותיו של בעל מניות מיעוט אשר קופח. לעומת זאת שיטת המעטפות היא המתאימה ביותר למקרים בהם הצדדים החליטו באופן הדדי לבצע היפרדות וכאשר לא ניתן להצביע כי אחד הצדדים קופח על ידי הצד שכנגד. כאן, מכיוון שאף אחד מן הצדדים לא קופח בצורה כלשהיא, ומכיוון שכל אחד מהצדדים מחזיק ב 50% ממניות החברה באופן שבו אין פערי כוחות משמעותיים המטים את הכף לטובת מי מהצדדים, יש לבצע הפרדות באמצעות התמחרות בשיטת המעטפות.

Two shareholders holding equal shares in a company have reached a conflict and a general loss of trust which necessitates the separation of the parties' partnership in the company. The parties agreed to separate but disagreed about the separation mechanism.

The Court held that the parties are to dissolve the partnership through a bidding process using the envelope method. When a company is managed as a partnership and the partners reach a complete loss of trust which does not allow the company to continue operating, and neither party has an advantage in acquiring the company over the other, it is customary to separate by conducting a bid between the parties, allowing one party to buy the other party's shares. There are three common methods for performing such bidding. The first method, known as the BMBY method (buy me buy you), allows one party to make and offer and the offeree may either accept the offer or purchase the bidder's shares at the same price. The second method, known as the "Texas shoot out" or the "envelope method", requires both parties to submit bids, which open simultaneously and the higher bidder exercises his bid and purchases the shares of the other party. The third method is to perform the bidding through an external objective valuation. The BMBI method is suitable for cases where there is an oppressed side and allows the oppressed side to actually turn the tables on the oppressor and purchase its shares. Similarly, the objective valuation method is also more suitable for cases of "forced purchase" in which one of the parties is

<p>obliged to purchase the shares of a minority shareholder who was oppressed. The envelopes method, on the other hand, is best suited for cases where the parties have mutually decided to separate and when it is not possible to indicate that one of the parties was oppressed by the other party. Here, because neither party was oppressed in any way, and because each party holds 50% of the company's shares in a way where neither side is given a significant advantage over the other which tips the scales in favor of either party, the dissolution of the company shall be a bidding process through the envelope method.</p>
<p>ב. הרישום הקובע לעניין בעלי המניות בחברה הינו הרישום בחברה עצמה ולא הרישום ברשם החברות</p>
<p>The determining registry of a company's shareholders is the one hold at the company and not that at the Corporate Registrar</p>
<p>תא (מרכז) 62337-11-17 אבידנים בע"מ נ' קיי.טי.אייצ' ישראל (2009) בע"מ ואח', 12.01.2021, בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, כבוד השופט סגן הנשיא אחיקם טולר</p>
<p>במסגרת הסכם השקעה במיזם תיירות הכולל גני אירועים, מתחם אוהלים, מסעדה וכפר תנ"כי, נקבע כי המשקיע יעביר לחברה כספים כנגד מניות. החברה לא רשמה את המניות על שם המשקיע בטענה שחקירה פלילית נגדו מונעת זו והמשקיע הודיע על ביטול ההסכם בשל הפרתו.</p> <p>בית המשפט קבע, כי על החברה הייתה מוטלת חובה לבצע את רישום המניות על שם המשקיע וכי משלא עשתה כן, זכאי המשקיע להודיע על ביטול ההסכם. הרישום במרשם בעלי המניות הוא תנאי להכרה באדם כבעל מניות, כאשר הרישום הקובע לעניין זה הינו הרישום המתנהל בחברה עצמה ולא ברשם החברות. החובה לרישום כאמור חלה על החברה, שכן היא היחידה אשר יכולה לבצע את הרישום בספרים שבשליטתה ואם אינה יכולה לבצע זאת, החברה אינה יכולה להמשיך ולהחזיק בכספי ההשקעה. כאן, החברה ובעל המניות המנהל אותה, הפרו את ההסכם בין הצדדים בכך שסיבבו, על אף דרישותיו החוזרות והנשנות של המשקיע, לרשמו כבעל מניות. גם אם הייתה מתקבלת טענתם כי חקירות פליליות כנגד המשקיע היוו מניעה לרישום המניות על שמו, הרי שאם כשרותו של המשקיע לרישום כבעל מניות מוטלת בספק, הרי שגם כספי ההשקעה חייבים להיתפס כפסולים מאותה סיבה ועל החברה היה להשיבם. כך, המשקיע היה זכאי להודיע לחברה על ביטול ההסכם והינו זכאי להחזר של כלל הכסומים שהושקעו על ידו בחברה לרבות פיצוי מהחברה ובעל המניות המנהל בגין הפרת ההסכם.</p>
<p>As part of an investment agreement in a tourism venture, that include an event venue, tents area, a restaurant and a biblical village, it was set that the investor will transfer funds against shares. The company did not record the shares, contending that criminal investigation against the investor prevents this and the investor terminated the agreement due to its breach.</p> <p>The Court held that the company was obligated to record the shares under the name of the investor and that once it failed to do so, the investor was entitled to terminate the agreement. Recording in the register of shareholders is a condition for recognition of a person as a shareholder, with the determining registration in this matter being the registration conducted by the company itself, in its own registry, and not at the Companies Registrar. The obligation for such recording applies to the company, because it is the only one able to make such registration in the books under its control and if it is unable to do so, it can not continue to hold the investment funds. Here, the company and the shareholder who manages it, breached the agreement between the parties by refusing, despite repeated demands of the investor, to record him as a shareholder. Even if one accepts the company's contention that a criminal investigation against the investor constituted an impediment to the recording of the shares in his name, if the investor's eligibility to be recorded as a shareholder is questionable, the investment money also be perceived as invalid for the same reasons and the company should have returned it. Thus, the investor was entitled to notify the company of the agreement's termination and is entitled to a refund of all amounts invested by him in the company, including compensation from the company and the managing shareholder for breach of the agreement.</p>
<p>3. עדכוני משפט מסחרי, זכויות יוצרים ועבודה</p>
<p>Commercial, Intellectual Property and Labor Law Updates</p>
<p>א. בחירת זוכה במכרז על סמך קריטריונים שלא פורסמו מראש פוגעת בעקרון השוויון ומהווה חריגה מסמכות</p>
<p>Choosing a winner of a tender based on criteria that were not part of the tender is overstepping authority and violates the principle of equality between bidders</p>
<p>עת"מ 14680-07-20 כה-אדם סיעוד שמירה ונקיון בע"מ נ' מ.א. אל קסום, 18.01.2021, בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע, כב' השופט גד גדעון</p>
<p>רשות מקומית אשר ביקשה לקבל הצעות מחיר למתן שירותי שמירה בחרה בהצעה של מציע כזוכה במכרז על אף קיומה של הצעה כשרה אחרת וזולה יותר. הפער הכספי בין שתי ההצעות היה זניח ועמד על 91 ש"ח (הפרש של כ-0.22 פרומיל) בלבד ולכן הרשות זימנה את המציעות לשימוע תוך שהיא שוקלת רכיבי איכות שונים כגון: אחוזי רווחיות, הון העצמי, מחזור המכירות והניסיון הרלוונטי.</p> <p>בית המשפט קיבל את העתירה וקבע כי יש לבחור את ההצעה הזולה ביותר. ערך השוויון בין המציעים אינו מאפשר להוסיף ולבחון היבטים אשר לא נכללו בקריטריונים שפורסמו מראש במסגרת ההליך. כאן, דובר על הליך הצעות מחיר שהתקיים לאחר שהמציעים נבחרו במכרז מסגרת. עם זאת, מאחר ובהליך השימוע נבחנו קריטריונים שלא פורסמו מראש במסגרת ההליך, לא הייתה לרשות כל סמכות להפעיל מבחני איכות עצמאיים והיה עליה לבחור בהצעה הזולה ביותר.</p>

<p>A local authority that requested bids for security services in a competitive procedure selected a winning bid despite the existence of another bid that was cheaper. The financial difference between the two bids was negligible and stood at only ILS 91 (a 0.22 per mil difference), so the authority decided to summon the bidders for a hearing and considered various quality components such as: profitability, equity, turnover and relevant experience.</p> <p>The Court accepted the petition and held that the cheapest bid should be chosen. The principal of equality between the bidders does not allow to consider aspects that were not included in the criteria that was published in advance in the competitive procedure. Here, the competitive procedure took place after the bidders were selected in a framework tender. However, as these are criteria that were not published in advance as part of the procedure, the local authority did not have any authority to run independent quality tests and had to choose the cheapest offer.</p>
<p>ב. פרסום בפייסבוק של הטבה לקהל מסוים אינה מהווה הפליה</p>
<p>Advertising on Facebook of a benefit to a particular audience does not constitute discrimination</p>
<p>רע"א 9247/20 עידן רוסי נ' שגב אקספרס ראשון לציון בע"מ, 24.01.2021, בית המשפט העליון, כב' השופט אלכס שטיין</p>
<p>מסעדת שגב אקספרס בראשון לציון יצאה בפרסום בפייסבוק על מבצע בערב התחרות של רוסיה מול ספרד במשחקי אליפות העולם, לפיו שולחן שיהיו בו רק נשים יזכה לקוקטיילים בחינם. קבוצת גברים שלא זכו להטבה טענו להפליה על בסיס מגדר.</p> <p>בית המשפט העליון קבע, כי אדם שלא נפגע אישית מפרסומה של מודעה מפלה אינו זכאי לדרוש פיצוי ללא הוכחת נזק בגינה. גם אם במקרה של הפליה אין צורך להוכיח את גובה הנזק, בהעדר נזק אין פיצוי והליכים למניעת הפליה יכולים להתבצע על ידי גופים שמטרתם למנוע הפליה. בנוסף, המודעה המפרסמת לקהל של נשים היא אסטרטגיה שיווקית של משיכת המונים, הורדת מחירים והגדלת מכירות ולא הפליה אסורה או ניצול או הנצחה של סטראוטיפים פסולים של נשים או גברים. להבדיל, עשויה להיגרם הפליה לנשים במקרה של הטבות סקסיסטיות אשר ניתנות לנשים במסעדות ובברים, אך לא זה המקרה כאן.</p>
<p>The Segev Express restaurant in Rishon Letzion launched a Facebook campaign about a sale on the eve of the Russia v. Spain soccer World Cup, under which a women only table will win free cocktails. A group of men who did not receive the benefit claimed discrimination on the basis of gender.</p> <p>The Supreme Court held that a person who has not been personally harmed by the publication of a discriminatory notice is not entitled to claim compensation without proof of actual damage. Even if in the case of discrimination it is not necessary to prove the extent of the damage, in the absence of damage there is no compensation and procedures to prevent discrimination may be carried out by bodies aimed at preventing discrimination. In addition, the ad that is advertised to an audience of women is a marketing strategy of attracting masses, lowering prices and increasing sales and not prohibited discrimination or exploitation or perpetuation of wrong stereotypes of women or men. In contrast, there may be discrimination against women in the case of sexist benefits which are given to women in restaurants and bars, but this is not the case here.</p>
<p>ג. בית משפט ישראלי לא יכבד צו גילוי מסמכים של בית משפט זר אלא אם היה תקף לפי הדין הישראלי</p>
<p>An Israeli Court will not honor a foreign Court disclosure order unless under Israeli law such order could have been granted</p>
<p>ע"א 4891/20 West Face Capital inc corporation נ' עו"ד חיות גרינברג, מנהלת מיוחדת, 03.02.2020, בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים, כב' השופטים כבוד השופט יצחק עמית, דוד מינץ, עופר גרוסקופף</p>
<p>חברה קנדית נתבעה באונטריו, קנדה, בסך של 450 מיליון דולר קנדי והגישה תביעה שכנגד בסך 550 מיליון דולר קנדי נגד עשרה גורמים, לרבות חברה ישראלית שעסקה במתן שירותי מודיעין עסקי ותעשייתי, ולגביה נטען שהייתה מעורבת בריגול עסקי. לאחר שהחברה הישראלית נכנסה להליכי פירוק דרשה החברה הקנדית לקבל מהמפרק מידע על החברה לשם ההליך המשפטי בקנדה בהתבסס על צו שניתן בהסכמה בקנדה, ללא קבלת עמדת החברה שבפירוק.</p> <p>בית המשפט העליון דחה את הבקשה. על פי חוק, בית משפט בישראל יפעל לסייע לבית משפט זר ולקיים צווים של בתי משפט זרים, אבל זאת תוך הפעלת שיקול דעת ובית המשפט בישראל לא ייעתר לצו שהוצא על ידי בית משפט זר, מקום שבו הצו שניתן סותר מושכלות יסוד או פוגע בזכויות מהותיות על פי הדין הישראלי. כך, לא יינתן צו נגד גורם ישראלי שהוא לא בעל דין בהליך הזר או, כבמקרה זה, צורף כבעל דין רק כדי שניתן יהיה לקבל נגדו צווים. לא ניתן לקבל צו כללי לגילוי מסמכים שהוא בבחינת "מסע דיג במימי החברה". בנוסף, לאור עיסוקה של החברה במתן שירותי מודיעין עסקי, חשיפת המידע שבמחשביה עלולה לפגוע בצדדים שלישיים וגם מסיבה זו לא יתאפשר חיפוש כללי במחשבים.</p>
<p>A Canadian company was sued in Ontario, Canada, for CAD 450 million and filed a counterclaim of CAD 550 million against ten entities, including an Israeli company engaged in providing business and industrial intelligence services, for which it was alleged that it was involved in business espionage. After the Israeli company entered liquidation, the Canadian company demanded to receive information about the company from the liquidator for the purposes of legal proceedings in Canada based on an order given by consent in Canada, without first receiving the position of the company in liquidation.</p>
<p>The Supreme Court denied the motion. Under Israel law, a Court in Israel will act to assist a foreign Court and</p>

enforce orders of foreign Courts, but this while exercising discretion and the Court in Israel will not grant an order issued by a foreign Court, where the order contradicts basic enlightenments or jeopardized material rights under Israeli law. Thus, an order will not be issued against an Israeli entity that is not a party in the foreign proceeding or, as in this case, was added as a party only so that orders may be obtained against it. It is not possible to obtain a general order for the disclosure of documents that is a "fishing trip in the company's waters". In addition, in light of the company's involvement in the provision of business intelligence services, the disclosure of the information in its computers may harm third parties and for this reason a general search order of computers will not be possible.

4. עדכוני מקרקעין

Real Estate Law Updates

הסכם החוזר על הסכם קודם ויכול לעמוד עצמאית עשוי להיחשב כמחליף את ההסכם המקורי ולא כתוספת

A contract that repeats a previous contract and may stand by itself may be deemed replacing the previous contract and not an addendum

תא (ת"א) 2697-02-16 נחום בלס נ' ענבל בייטלר, 31.01.2021, בית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו, כב' השופטת אסתר נחליאלי היאט

זוג רכשו מקבלן דירה שטרם נבנתה במסגרת פרויקט תמ"א 38 ושאמורה הייתה להימסר לאחר שנה. לאחר שלושה חודשים נחתם הסכם חדש בנושא הרכישה ובו נכתב שהוא מחליף את ההסכם הראשון. לאחר שחלף מועד המסירה והתברר שלא ניתן לבנות בבניין את כל הדירות שהייתה כוונה לבנות, נחתם הסכם שלישי ובו תנאים אחרים ולא נרשם בו כי הוא מחליף את ההסכם השני.

בית המשפט קבע, כי ההסכם השלישי החליף את ההסכם השני. כאשר תוספת להסכם לא קובעת מפורשות שהיא מבטלת את ההסכם הקודם, יש לבחון מה הייתה כוונת הצדדים והאם השינוי שנעשה בהוספת התוספת הוא מהותי במידה כזו עד שההסכם המתוקן מהווה למעשה הסכם חלופי. בין היתר אפשר לתת משקל להיקפו של השינוי בחוזה החדש; לאפשרות של החוזה החדש לעמוד בפני עצמו; למהותיות ההוראות שתוקנו; להתנהלות הצדדים לאחר חתימת החוזה החדש- האם המשיכו לפעול לפי החוזה המוקדם, ועוד. כאן, הסכם המכר השלישי הוא הסכם שלם ומלא לרכישת הדירה, הכולל את כל התנאים המהותיים הצריכים להסכם שכזה, והוא יכול לעמוד בפני עצמו; אין בהסכם השלישי כדי לרמז שמדובר בתוספת ולא בהסכם חדש ולמעשה ההסכם השלישי חזר על רוב ההוראות החוזיות שבהסכמי המכר הקודמים, ושינה חלק קטן בהתאם להסכמות חדשות, כמו למשל שינוי מועד המסירה. מכאן שההסכם השלישי הוא הסכם שלם העומד בפני עצמו שהחליף את הסכמי המכר הקודמים ולא רק הוסיף להם.

A couple bought from a contractor an apartment that had not yet been built as part of the TAMA 38 project and was to be delivered after a year. After three months, a new contract was executed regarding the purchase and the new contract stipulated that it replaces the previous one. A third contract was executed with other terms and it was not recorded in it that it replaces the second contract.

The Court held that the third contract replaced the second contract. When an addition to a contract does not explicitly state that it replaces the previous contract, it must be examined what the parties intended and whether the change made in adding the addition is so substantial that the amended contract is in fact an alternative contract. Among other things, weight may be given to the extent of the change in the new contract; the possibility of the new contract to stand on its own; the materiality of the amended provisions; the conduct of the parties after the execution of the new contract - whether they continued to act in accordance with the earlier contract; and more. Here, the third contract is a complete contract for the purchase of the apartment, which includes all the essential conditions for such a contract and can stand on its own; the third contract does not imply that this is an addition and not a new contract and, in fact, the third contract repeated most of the contractual provisions in the previous sales contracts and changed a small part in accordance with the new understandings, such as changing the delivery date. Hence the third contract is a complete stand-alone contract that replaced the previous contracts and not just added to them.

זכויות יוצרים בעת היציאה מהמגירה / עו"ד עדי מרכוס*

הליך היציאה מהמגירה של כל יצירה הוא חלק חשוב ביותר למימוש הפוטנציאל שלה. אולם, לצד הרצון בהוצאה לפועל של הפוטנציאל (שהרי מה טוב רעיון לתסריט או לאפליקציה אם אלה נשארים במגירת היוצר) קיים החשש התמידי מפני גניבת זכויות היוצרים והיריעה קצרה מלהכיל את "סיפורי הזוועות" בנושא.

כל יוצר מתחיל, אשר עמל ימים ולילות על יצירתו - כתב אאוטליין לספר או תסריט, הגה רעיון לפורמט טלוויזיוני או התחיל לפתח תוכנה או מערכת חדשנית, שואף שיצירתו תמצא את דרכה אל מוציאים לאור, סוכנים, מפיקי טלוויזיה, בעלי חברת תוכנה מתקדמת או משקיעים. בהתאם לאמנת ברן להגנת יצירות ספרותיות ואמנותיות, אין דרישה שיצירה תהא רשומה בצורה כלשהי על מנת להעניק לה הגנה, אולם החיים מלמדים כי בהעדר תיעוד לקיומה של היצירה והתאריך בו נוצרה, עולות שאלות מהותיות לגבי זהות יוצריה והבעלות בה.

בעבר, יוצרים היו משתמשים בשירותי הדואר ושולחים לעצמם את יצירתם בדואר רשום, על מנת שהתאריך על המעטפה יהווה ראיה למועד התהוות הזכויות ביצירה. אולם בעידן המודרני לא נראה כי פעולה זו מהווה ראיה מספיקה לבעלות. בדומה, יוצרים רבים מסתמכים על כתבי סודיות, שהם צעד ראשוני חשוב בהגנה על זכויות, אולם למצער אינם מספקים הגנה מלאה ככול שזה נוגע לזכויות היוצר. זאת, כיוון שסעיף 5 לחוק זכויות היוצרים הישראלי אינו מעניק הגנה לרעיון, ועל כן, ככול שיצירתו של היוצר אינה מפותחת במלואה, העתקה עשויה להיתפס כמעתיקה את הרעיון ולא את דרך הביטוי שלה והיצירה לא תזכה להגנה. כך, על מנת לחסות תחת הגנת החוק על היצירה להיות בבחינת רעיון שקרם עור וגידים ומכיל אלמנטים ייחודיים ודרכי יישום ולא רעיון גולמי. בנוסף, אם המסמכים אינם מגדירים באופן מדויק את היצירה והיקפה, יהיה קל יחסית לטעון שיצירה מתחרה נוצרה באופן עצמאי.

לעתים, על מנת להעניק ליצירה הגנה, נכון להפקידה אצל נוטריון וכך יש אישור נוטריוני למועד ההפקדה ובמקרה של מחלוקת, אשר, בצירוף התצהיר המלווה אותו, יהווה ראיה לזהות היוצר ומהות היצירה. בניהול מגעים עם גופים בינלאומיים לעתים נכון לבצע רישום של היצירה במאגר יצירות בינלאומי, כדוגמת מאגר זכויות היוצרים הפדראלי בארה"ב או ספריית הקונגרס בארה"ב. בעוד שבישראל אין מאגר רשמי של זכויות יוצרים (קיימים מספר מאגרים אינטרנטיים בלתי רשמיים אולם אפקטיביות הרישום בהם לא עמדה עדיין באופן מקיף במבחן הפסיקה) הליך הרישום במאגרים בארה"ב הוא יחסית פשוט ומאפשר רישום יצירה בתנאי שהיא סרט, הקלטה, הלחנה, עבודה ספרותית, תוכנה או קוד מחשב, אינה יכולה להתפרסם באותה עת ומצויה בהתהוות לקראת הפצה מסחרית. עם הרישום במאגר, מתקבל אישור לבעלות ביצירה אשר הוכר בעבר כבעל משקל ראייתי נכבד גם בארה"ב וגם בישראל, עשוי להרתיע מפירים פוטנציאליים ויכול לשפר את מעמד היוצר במשאים ומתנים כאסמכתא לקיום נכס קניין רוחני אמיתי.

בכל מקרה, חשוב לזכור שהגנה על זכויות יוצרים אינה עניין של מה בכך, חשוב להיוועץ בעורך דין מסחרי בעל ניסיון רב שנים בתחום וחשוב לא להסתמך על תבניות מסמכים סטנדרטיות, באשר אלה לא תמיד יספקו את ההגנה ולעתים עלולות ליצור תחושת ביטחון שקרית שתגרום לחשיפה מיותרת של מידע סודי ודווקא תפגע בהגנת זכויות היוצרים.

* עו"ד עדי מרכוס. הינה עורכת דין במשרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com) המתמקדת במשפט מסחרי ודיני חברות, זכויות יוצרים, דיני תקשורת ואומנים ועסקאות בינלאומיות. עו"ד מרכוס הינה בוגרת הפקולטה למשפטים ובעלת תואר שני בתקשורת באוניברסיטת תל אביב ותואר שני במנהל עסקים בינלאומי מאוניברסיטת בר אילן. היא התמחתה במשרד המשפטי אצל המשנה ליועץ המשפטי לממשלה בתחום הדין האזרחי וזכויות היוצרים, לאחר מכן עבדה 18 חודש במשרד שלמה כהן בתחום הקניין הרוחני, כ-11 שנה במחלקה המשפטית בגוף התקשורת "רשת נגה בע"מ" (ערוך 2 של הטלוויזיה), כאשר תפקידה האחרון בטרם מיוזג החברה עם ערוץ 10, כראש תחום במחלקה המשפטית ולאחר כן, טרם הצטרפותה למשרד, כיועצת המשפטית הפנימית של קנלר ייצוג אמנים, בכל נושא היעוץ המשפטי של אמנים ואנשי תרבות, בין בישראל ובין במישור הבינלאומי. אין בסקירה כללית זו משום ייעוץ משפטי כלשהו ומומלץ להיוועץ בעורך דין המתמחה בתחום זה בטרם קבלת כל החלטה בנושאים המתוארים בסקירה זו. לפרטים נוספים: 03-6093609, או באמצעות הדואר האלקטרוני: afiklaw@afiklaw.com.

Copyrights coming out of the drawer / Adi Marcus, Adv *

The process of getting a creative work out of the drawer and published is a very important part of realizing its potential. However, along with the understandable desire of the creator to maximize the work's potential (after all, what good is an idea for a script or an app if such remain known only to the creator) comes the constant fear of copyright theft and every creator is more than familiar with the various "horror stories" on the subject.

Every starting creator who has worked around the clock to perfect his creation - whether it be an outline for a book or screenplay, an idea for a television format or an initial development for an innovative software or system, strives for his work to find its way to publishers, agents, TV producers, advanced software companies or investors. While the Bern Convention for the Protection of Literary and Artistic Works places no requirement that a work be registered in any way in order to grant it protection, life shows that in the absence of documentation of the work's existence and the date of creation, material issues can arise.

In the past, creators used the postal services and sent their work to themselves by registered mail, so that the date on the envelope could be used as evidence of the date of formation of the rights in the work. However, in modern age this action may not be enough to establish evidence of ownership. Similarly, many authors rely on confidentiality agreements, which are an important first step in protecting rights, but unfortunately do not provide full protection for the creator. This, due to the fact that section 5 of the Israeli Copyright Law does not provide protection for an idea, and therefore, in the event that the author's work is not fully developed, copying may be perceived as merely imitating the idea and not the way it is expressed, rendering the work unprotected. Thus, in order to be protected under law, the work must be a fully realized and implemented idea which contains unique elements and ways of application and not simply a raw concept. In addition, if the documents do not accurately define the work and its scope, it will be relatively easy to contend that a competing work was created independently.

Sometimes, a way to grant a work protection is to deposit it with a notary, thus providing a notarized certificate for the date of deposit and in case of dispute, the certificate and affidavit accompanying it, will constitute evidence regarding the identity of the creator and the nature of the work. Additionally, when conducting contacts with international bodies it is sometimes fitting to record the work with an international repository of works, such as the US Federal Copyright Repository or the US Library of Congress. While in Israel there is no official copyright database (there are several unofficial online databases but the effectiveness of the recording with such has not been proven sufficient in legal cases), the registration procedure in the US databases is relatively simple and allows for registration of a work provided it is a film, recording, composition, literary work, software or Computer code, which can not be published at the time and is in the process of being prepared for commercial distribution. Upon recording with the database, a certificate of ownership of the work is issued, which has been previously recognized as having significant evidential weight in both the United States and Israel, and which may deter potential infringers and improve the author's status in negotiations as evidence for the existence of a real intellectual property asset.

In any event, it is important to remember that copyright protection is not a trivial matter, it is important to consult a commercial lawyer with experience in the field and not to rely on standard document templates, as these will not always provide protection and can sometimes create a false sense of security which may jeopardize the author's copyright protection.

***Adi Marcus, Adv.** is an attorney in the office of Afik & Co. (www.afiklaw.com) who focuses primarily on commercial and corporate law, copyrights, media law and international transactions. Advocate Marcus holds a major in law, an M.A in communication from Tel Aviv University and an international MBA from Bar Ilan University. She completed her internship at the Ministry of justice under the Deputy Attorney General focusing civil law and copyright law, then worked for about 18 months in the office of Shlomo Cohen in the field of intellectual property, about 11 years in the legal department of the communications network "Noga Network" (Channel 2 of TV), with her last position before the company merged with Channel 10, was head of department in the legal department and then, before joining the firm, as Kneller Artists Representation's internal legal advisor, representing in all matters of legal advice to artists and cultural figures, both in Israel and internationally. Nothing herein should be treated as a legal advice and all issues must be reviewed on a case-by-case basis. For additional details: +972-3-6093609 or at the e-mail: afiklaw@afiklaw.com.